

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 51Csp/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123217733
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Halková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7123217733.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Evou Halkovou, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47232480, Mlynská dolina, Bratislava, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. – D. XXX, zastúpená: JUDr. Monika Marjanovič, advokátka, Urbánkova 6, Košice, o zaplatenie 535,48 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Konanie v časti o zaplatenie sumy 365,36 € zastavuje.
- Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 170,12 € a náhradu za poštovné 2,40 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,46 %.

odôvodnenie:

- Žalobca sa podanou žalobou doručенou súdu 16.10.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 535,48 € spolu s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 2,40 € a náhrady trov konania.
- Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako verejnoprávna inštitúcia v zmysle zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízií Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, je v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby RTVS poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska platného v kontrolovanom období (ďalej len „ZoÚRTVS“) aktívne vecne legitimovaný subjekt na podanie žaloby. Žalovanej zo zákona podľa § 3 písm. a) ZoÚRTVS vyplýva povinnosť platiť úhrady za služby RTVS vo výške podľa § 6 ods. 1 ZoÚRTVS, a to mesačne v zmysle § 7 ZoÚRTVS. Kontrolou úhrad žalobca zistil, že žalovaná ku dňu podania žaloby nezaplatila úhradu za kontrolované obdobie od 1.4.2009 do 30.6.2023, celkovo vo výške 518,48 €, ktorá suma pozostáva z 111 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období (ako súčin počtu neuhradených predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady podľa § 6 ods. 1 ZoÚRTVS). Žalobca písomnou výzvou zo dňa 27.6.2023 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej úhrady a takisto aj poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Žalovaná istina vo výške 535,48 € pozostáva z dlžných úhrad za služby RTVS vo výške 518,48 € a z pokuty v zmysle § 10 ods. 3 ZoÚRTVS vo výške 17,00 €.
- Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení súdu označil a predložil: výzvu na zaplatenie nedoplatku s doručenkou, prehľad predpisov a platieb žalovanej, potvrdenie Tarifnej ceny za úradnú zásielku.
- Súd vo veci vydal 24.10.2023 platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Žalovaná podala voči platobnému rozkazu v zákonnej lehote podľa § 267 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) odpor s vecným odôvodnením.

5. Žalovaná v odpore s poukazom na ZoÚRTVS a § 100 – 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) vzniesla námietku premlčania splátok splatných viac ako tri roky pred 16.10.2020. Uviedla, že žalobca má nárok na úhrady, počnúc úhradou splatnou do konca 11-teho mesiaca 2020 až po úhrady splatné do dňa podania žaloby, pričom ale žalobou uplatnil nárok na úhrady za kontrolované obdobie končiace 30.6.2023. Žalobca má nárok na úhrady za obdobie od 1.11.2020 do 30.6.2023 za 32 mesiacov x 4,64 €, t. j. 148,48 €. Z prehľadu platieb vyplýva, že žalovaná vykonala v prospech žalobcu úhrady vo výške 274,86 €, teda uhradila sumu vyššiu na akú si žalobca uplatňuje nárok a voči žalobcovi nemá žiadny záväzok. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

6. Vo vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že k platbám, ktoré uvádza žalovaná, nie je stanovené, za ktoré konkrétne mesiace sú platby zrealizované. Keďže žalovaná k platbám nestanovila obdobie, za ktoré pohľadávku uhradza, tieto platby boli započítané na predpisy najskôr splatné (na mesačné predpisy od 4/2009 do 2/2014 a čiastočne na mesiac 3/2014), v súlade so závermi rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/67/2021 z 14.2.2022.

7. Z dôvodu uplatnenia námietky premlčania žalovanou žalobca vzal žalobu späť v časti 365,36 € (neuhradené mesačné platby v období do 9/2020). Naďalej sa domáhal zaplattenia istiny 153,12 € (za 33 neuhradených mesačných predpisov žalovanej vo výške 4,64 € za obdobie 10/2020 – 6/2023, pokuty vo výške 17 € a poštovného 2,40 €).

8. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že z dôvodu absencie výslovnej úpravy plnenia viacerých dlhov rovnakému veriteľovi v OZ, prípadne inom predpise aplikovateľnom na daný právny vzťah, nie je možné (ani analógiou) dospieť k záveru, že žalovaná platbami z roku 2020 - 2022 plnila skôr splatné záväzky voči žalobcovi. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/326/2004, a argumentovala, že ak splnenie dlhu predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka, ktorým poskytuje veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku alebo z iného občiansko-právneho vzťahu, vyplýva z toho, že z viac dlhov, ktoré má dlžník u toho istého veriteľa je vyrovnaný ten z nich, o ktorom dlžník prejaví pri plnení úmysel ho splniť, teda taký dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási alebo ktorý dlžník pri plnení inak určí, že ho chce splniť. V prípade, že plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov chce vyrovnať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške na veriteľa.

9. Žalovaná tvrdila, že preukázala, že platbami, ktoré v daných mesiacoch realizovala, platila aktuálne dlžné sumy a tieto platby nie je možné pripočítať na úhradu iných (žalobcom ani presne nešpecifikovaných) predtým neuhradených mesačných poplatkov. Nárok žalobcu uplatnený žalobou preto nie je dôvodný. Žalobca podľa nej neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepodložil, na úhradu ktorých platieb boli úhrady žalovanej započítané.

10. Žalovaná na začiatku svojho vyjadrenia uviedla, že žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Brne sp. zn. 16Co/579/87 zo dňa 4.2.1988, avšak žalobca toto rozhodnutie vo svojom vyjadrení nespomínal. Ohradil sa voči tomu aj vo svojom vyjadrení z 26.2.2024, kde ozrejmil, že poukazoval na aktuálnu judikatúru, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/67/2021 z 14.2.2022. Zotrval na predošlom vyjadrení a názore, že ide o započítanie platieb v zmysle zásady priority založenej na dobe splatnosti.

11. Súd vykonal na pojednávaní konanom v neprítomnosti strán sporu dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Výzvou z 27.6.2023 vyzval žalobca žalovanú na úhradu nedoplatku za služby verejnosti poskytované RTVS v sume 520,88 € vzniknutého za kontrolované obdobie 17.3.2009 – 30.6.2023. Žalovanú žalobca upozornil, že ak dlžnú čiastku neuhradí do 30 dní od doručenia výzvy, uplatní si voči nej nárok na zaplattenie úhrad spolu s pokutou a súdnym poplatkom.

13. Z prehľadu predpisov a platieb žalovanej z obdobia od 4/2009 do 6/2023 vyplýva nedoplatok v sume 520,88 €, zahŕňajúci aj náhradu poštového poplatku vo výške 2,40 €. Žalovaná za obdobie 1/2009 –

3/2022 neuhradila žalobcovi žiadnu sumu. V období od 4/22 do 6/23 žalobcovi uhradila spolu sumu 274,96 €.

14. Zistený skutkový stav súd podriadil pod zákonné ustanovenia:

15. Podľa § 3 písm. a) ZoÚRTVS, platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

16. Podľa § 4 ods. 1 ZoÚRTVS, je vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady Rozhlas a televízia Slovenska.

17. Podľa ust. § 6 ods. 1 veta prvá ZoÚRTVS, platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac.

18. Povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Úhradu možno zaplatiť jednorazovo za štvrťrok, polrok alebo rok; platiteľ je povinný zaplatiť úhradu do posledného dňa prvého kalendárneho mesiaca obdobia, za ktoré sa táto úhrada platí (§ 7 ods. 1 - 3 ZoÚRTVS).

19. Podľa § 8 ZoÚRTVS, kontrolu platenia úhrady vykonáva vyberateľ úhrady.

20. Podľa § 10 ods. 1, 2, 3 a 5 ZoÚRTVS, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17,00 €. Nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadziieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

21. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. Podľa § 559 OZ, splnením dlh zanikne.

25. Podľa § 556 ods. 1 OZ, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

26. Podľa § 556 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

27. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná si neplnila svoju zákonnú povinnosť platiť riadne a včas úhrady za služby RTVS. Za obdobie od 1.4.2009 do 30.6.2023 mala zaplatiť žalobcovi sumu 171 x 4,64 €, spolu 793,44 €, avšak zaplatila len 274,96 €, a to počas obdobia 4/2022 – 6/2023. V týchto mesiacoch žalovaná hradila žalobcovi 4,64 € mesačne, okrem mesiacov 4/2022, keď zaplatila jednorazovo 70,00 € a v mesiacoch 6/2022 a 7/2022, keď zaplatila dvakrát po 74,64 €.

28. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v priebehu konania, súd vo výroku I. rozsudku v súlade s ust. § 144 a § 145 ods. 2 CSP, konanie v časti o zaplatenie sumy 365,36 € zastavil. Ide o premlčanú časť pohľadávky, splatné platby – mesačné predpisy v období od 9/2020.

29. Sporné bolo, za aké obdobie nedoplatkov mali byť úhrady žalovanej zarátané. V OZ absentuje pozitívna právna úprava čiastočného plnenia viacerých dlhov tomu istému veriteľovi z hľadiska zániku záväzku. Všeobecne platí princíp práva voľby dlžníka, ktorý je pri plnení vždy oprávnený určiť dlh, na ktorý sa má plnenie započítať, ako aj to, či má ísť o započítanie na istinu alebo na niektorú časť príslušenstva.

30. V rámci občianskoprávnej doktríny sa naďalej čiastočne aplikuje pôvodné pravidlo obsiahnuté v zrušenom § 73 OZ, podľa ktorého ak má tomu istému veriteľovi dlžník splniť niekoľko dlhov a plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých, je vyrovnaný dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, že ho chce splniť; inak sa plnením uhradí dlh najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Táto aplikácia je iba čiastočná z dôvodu, že s účinnosťou od 1. januára 2008 je dané pravidlo korigované ustanovením § 566 ods. 2 OZ, ktoré pre účely občianskoprávných vzťahov nariaďuje započítanie plnenia peňažného dlhu prednostne na istinu. (Občiansky zákonník II, 2. vydání, 2019, s. 2093 - 2102: F. Sedlačko).

31. Ak dlžník pri plnení dlhu neuvedie, ktorý z viacerých dlhov chce plniť, uhradí sa dlh najskôr splatný, hoci by mohol byť aj premlčaný. V takom prípade sa už dlžník následne nemôže s úspechom dovolávať premlčania dlhu, na ktorý bolo plnené uvedeným spôsobom (R 13/1990).

32. Danú problematiku riešil Krajský súd v Trnave v rozsudku z 14.2.2022, sp. zn. 4Co/67/2021, na ktorý poukazoval aj žalobca. Uviedol, že Najvyšší súd ČR sa v období zhodnej právnej úpravy so Slovenskou republikou predmetnou otázkou opakovane zaoberal vo viacerých rozhodnutiach, v ktorých dospel k zhodným záverom (napr. rozhodnutia NS ČR 21Cdo 236/2004, 26Cdo 1649/2004, 33Cdo 1112/2003, 20Cdo 1527/2009, 28Cdo 1128/2014, 26Cdo 687/2014). V rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21Cdo 326/2004 sa uvádza: „V prípade, že plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípade v akej časti) chce vyrovnať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, prípade v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejsť svoju vôľu len v jednostrannom právnom úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu. Pri úvahe, ktorý z dlhov bol za tejto situácie vyrovnaný, potom možno vychádzať buď zo zásady priority (prednostného vyrovnania niektorého z viac dlhov, založeného napríklad na dobe ich splatnosti, na úrovni ich zabezpečenia, na povahe a podobne) alebo zo zásady proporcionality (pomerného vyrovnania všetkých dlhov). Ak sa nemôže uplatniť zásada priority, nakoľko pravidlá stanovené pre prednostné vyrovnanie dlhov dopadajú na viac dlhov, je treba postupovať – ako je zrejmé z povahy vecí - podľa zásady proporcionality.

33. Súd pri rozhodovaní predmetného sporu vychádzal z obdobného skutkového stavu, ako aj Krajský súd v Trnave a dospel k rovnakému právnomu názoru, že v danom prípade pri započítaní predmetných plnení žalovanou žalobcovi, ktoré boli rovnakej povahy a v rovnakej výške, za situácie, že žalovaná mala voči žalobcovi viacero dlhov zhodnej povahy a v zhodnej výške a poskytované plnenia nestačili na splnenie všetkých záväzkov, pričom pri predmetných plneniach neuviedla, ktorý záväzok plní, bolo potrebné vychádzať zo zásady priority založenej na dobe splatnosti a teda považovať za splnené záväzky najskôr splatné.

34. Žalovaná nepreukázala, že by pri platbách špecifikovala, za ktoré obdobie ich uhradza. V tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, keďže žalobca uviedol, že jej platby boli bez špecifikácie. Súd nespochybňuje fakt, že žalovaná bola platiteľom za služby verejnosti s mesačnou periodicitou platenia úhrad. Žalobca však v čase platenia úhrad za rozhodné obdobie evidoval nedoplatky a preto tieto platby bez bližšej špecifikácie správne započítal na dlhy najskôr splatné. Proti argumentácii žalovanej svedčí aj výška jednotlivých platieb za mesiace 4/22, 6/22 a 7/22. Výška úhrad žalovanej v týchto mesiacoch bola 70,00 € – 74,64 €. Vzhľadom na výšku týchto platieb súd predpokladá, že žalovaná tieto úhrady vykonala s vedomím splatenia už skôr splatných úhrad.

35. Žalobca správne započítal úhrady žalovanej na pohľadávky najskôr splatné (za obdobie 4/2009 – 2/2014 a čiastočne 3/2014). Po čiastočnom späťvzatí žaloby ostala predmetom konania suma 153,12 €

(za 33 neuhradených mesačných predpisov za obdobie 10/2020 do 6/2023), pokuta 17,00 € a náhrada poštovného 2,40 €.

36. Započítaniu plnení žalovanej v zmysle uvedenej zásady priority nijako nebráni ani prípadné premlčanie skorších dlhov, ktorých sa započítanie dotklo. V zmysle § 100 a nasl. OZ premlčanie je kvalifikované plynutie času v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť nároku možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčaním teda právo samo osebe nezaniká, len sa oslabuje pri uplatnení súdnou cestou. Uplynutie premlčacej doby pri skorších dlhoch, na ktoré majú byť platby dlžníka započítané, nijako nebráni uplatneniu započítania podľa vyššie uvedenej zásady priority založenej na dobe splatnosti. Po takomto splnení dlhu sa už dlžník nemôže následne s úspechom dovolávať premlčania dlhu, na ktorý bolo uvedeným spôsobom plnenie započítané.

37. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a právnu argumentáciu považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú. Popri dlžných platbách za neuhradené mesačné prepisy, v súlade s ust. § 121 ods. 3 OZ, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu poštových poplatkov 2,40 € a zákonom stanovenú pokutu 17,00 € (§ 544 OZ, § 10 ods. 3 ZoÚRTVS). Výška týchto nákladov bola preukázaná potvrdením Slovenskej pošty, a. s. a doručenkou preukazujúcou odoslanie výzvy žalovanej.

38. Súd argumentu žalovanej, že žalobca má nárok na úhrady splatné do dňa podania žaloby, pričom ale žalobou uplatnil nárok na úhrady za kontrolované obdobie končiace 30.6.2023, súd dodáva, že povinnosť platiť úhrady podľa ZoÚRTVS bola s účinnosťou od 1.7.2023 zrušená.

39. Podľa už konštantnej judikatúry národných (napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09), aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s ustanoveniami § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že v spore úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanému pomernú časť náhrady trov konania. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplattenia sumy 535,48 € s príslušenstvom, pričom súd mu priznal nárok na zaplattenie sumy 170,12 € s príslušenstvom, a teda jeho úspech v konaní predstavuje 31,77 %. Úspech vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplattenie 365,36 € s príslušenstvom, teda v rozsahu 68,23 % bolo potrebné pričítať žalovanému, keďže k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo až po podanom odpore žalovanou. Číselným vyjadrením súd po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (68,23 % mínus 31,77 %) dospel k záveru, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,46 %.

42. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností u strán sporu, a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).